

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancațe nu se primează. — Manuscripto nu se retrămită.

Nr. 21.

Duminică, 26 Ianuarie (7 Februarie).

1886.

Bismarck și Ungurii.

Brașov, 25 Ianuarie st. v.

Impresiunea ce au făcut-o asupra Maghiarilor tunetele și fulgerele principelui de Bismarck contra polonismului sunt de o natură foarte pronunțată *dualistică*. De-o parte i-au surprins și i-au mâniat cuvintele puternicului cancelar, pentru că erau îndreptate în potriva vechilor lor soți revoluționari, cari nutresc aspirațiunii Iagellonice paralele cu aspirațiunile Kossuthiste maghiare, apoi fiind că cancelarul atinse și o bubă a lor vorbind de *deposedarea și desnaționalizarea elementului german în Ungaria*; de altă parte le lasă gura apă politicilor maghiari vedându cu ce râvnă și cu ce apetit grozav se pregătesc nesățiosul și neîmblânditul cancelar a înghiți două milioane de suflete de altă limbă, prin deposedare și desnaționalizare forțată, în interesul „ideei de stat german” șovinistice. De ce nu este Tisza Bismarck și Bismarck Tisza! Atunci de n'ar mai trebui să se chinuiească așa de mult pentru șovinista „idee de stat maghiar” mică despoți la Banffy și Tabajdi; n'ar mai fi de lipsă ca nădravenii inspectorii scolare ai d-lui Trefort împreună cu luminățiile și minunățiile lor Kulturegyletiste să-și spargă așa de cumplit capetele, cântându și noapte după nouă mijloce și apucături d'a ne maghiarisa. Atunci Bismarck-Tisza ori Tisza-Bismarck le-ar face toate singur, după cum l'ar tăia capul și după cum i-ar dicta pretinsa salute a statului, pe care s'ar vedea împinsu a o salva chiar și în contra voinței populațiunii, adecă chiar și cu pumnul și cnuta.

Intr'adeveru, decă îi vom lua de-a-rëndul pe toți despoții dela noi începându dela Banffy-Tabajdi până la Trefort-Tisza, ce mici și neînsemnați apară ei față c'unu Bismarck, a căruia voință este adă decisivă chiar și în sfatul puterilor europene. Nu trebuie să se închine tot sufletul șovinistic de pe globul unguresc dinaintea celui mai mare maestru al șovinismului și al despotismului național din veacul nostru?

Dér nu numai cu admirațiune, ci cu respect trebuie să întempine șovinismul unguresc marile isprăvi ale șovinismului german. Ori dóră maghiarizarea nu este o fică a germanisării?

Cu toate astea, ori pôte tocmai pentru aceea, Bismarck ar pută să învețe dela Ungurii șovinisti ceva. Scolarul de multe ori întrece pe instructor, ca și fia pe mamă. Bismarck presentă adă camerei un proiect pentru estermnarea celor două milioane de Poloni din Prusia de ost. El o face acă în consciința puterii sale, dér o face așa, că totă lumea se înspăimântă de gróznicul lui plan d'a cumpăra averea nobilimei polone și de-a împedea căsătoriile între Poloni și Polone, totu continentul este uimit și indignat de acă monstruositate din seculul poreclit al luminei și al libertății.

Ungurii șovinisti nu dispună nici pe de parte de mijlocele și puterea lui Bismarck, cu toate aceste l'au prevenit în luarea de măsuri de estermnare și de desnaționalizare a maghiarilor din acă stat. Noi nobili nu avem, dér avem țeran. Ei bine, nu vedem și nu sëmțim noi cum se sãvârșese cu încetul, succesiv, deposedarea țeranului român pe cale legislativă și administrativă? Și ore pentru ce se exercită unu terorism atăt de grozav, pentru ce nu se mai respectă nici lege nici buna cuviință, de ce s'au înființat Kulturegyleturile, nu pentru aceea ca să aducă lucrul așa departe, ca Român să nu mai ia Româncă de soție?

Și toate aceste se petrec fără a se face așa

mare svonu ba din contră se respândese în lume minciuna, că n'ar esista țără în Europa unde dreptatea și libertatea să fi mai respectate ca în statul ungar. Ba am pută dice, că aprópe neobservă de cealaltă Europă, ce se dice civilisată, Ungurii încetul eu încetul așa de mult s'au dedat cu idea de deposedare și de desnaționalizare a popórelor nemaghiare în estu stat, încatu astăđi nici că mai sunt capabili a face să învingă în lupta dualistică a sëmțimentelor lor principiul de libertate și de dreptate.

Abia s'au reculesu puțin diarele maghiare de surprisa, ce le-au causat o vorbirile lui Bismarck, și au și început să amenințe cu aplicarea programei cancelarului nemilosu asupra Nemaghiarilor din acă stat.

Șovinistii noștri trecu cu vedere numai unu lucru, că Bismarck nu e așa de pățimășu cum se pare și că lovitura ce-o aplică elu adă Polonilor are să resuffle în altă parte. Nu atăt Poloni îi zacu pe inimă lui Bismarck, ci ceea ce voiesce elu să sdrobescă este parlamentarismul. Reacțiunea cea mai cumplită și absolutismul cel mai severu respiră din vorbele lui Bismarck și de aceea ar fi multu mai cu minte, mai prudentu și mai sănătosu ca brósca să nu vrea să se umfle ca boulu!

Intrige rusesci în Bosnia.

Sub acă titlu corespondentul din Petersburg alu diarului englesu „Daily Telegraph” comunică următoarele:

Unu diar forte influent din Varșovia, „Dniwnik Warszawska” a raportat acum câteva zile, că în curențu va sosi în Bosnia unu felu de manifest, care va protesta în contra ocupațiunii austro-ungare și va cere autonomie. Fiind că eu sciu, că în acă țără autocrată o astelu de arătare nu s'ar pută publica fără scirea guvernului, mi-am dat ostena să cercetez lucrul și am descoperit că e vorba de mai multu de cum presupunem. E vorba adecă de unu proiect, ce s'a nascocit aci în Petersburg. Unu Dalmatinu anume U. (Uzelac?) a vorbit cu anumite persoane de aci despre esecutarea planului. Panslavistii îl încuragieză în proiectul seu și-l sprijinesc material. Apoi se duse la Constantinopol, ca să întemeieze acolo unu comitetu bosniacu. U a primit în Petersburg scrisori pentru a fi introdus la ambasada rusă din Constantinopol, unde a fost primit forte amical. Acă impurcare nu mai are nevoia de comentariu. Indată ce voiu mai afla amărute, voiu raporta.

„Pester Lloyd” observă la acestea, că decă va aparé vr'o manifestațiune din Bosnia în contra ocupațiunii austro-ungare, va sci de unde bate vântul.

Din Macedonia și Epiru.

„Românul” a primitu dela corespondentul seu particularu următoarele amărute despre instigațiunile Grecilor în Macedonia și în Epiru.

Governatorul din Ianina a întreatu pe creștinii din acă oraș: Cum au să păzescă patria lor la casă când vor veni Grecii să-și stăpânescă? Creștinii, cari au făgăduit Grecilor, că și ei se vor revolta, făcură unu congresu împreună cu metropoliții și profesori, spre a hotări, ce răspuns să dea numitului guvernator. Metropoliții fură de părere ca să se respundă, că nu pot creștinii să porțe arma și chiar că le e frică, decă Sultanul va lua soldați dintre creștin și li va duce în războiu, dēșii se nu întorcă spatele și astelu să câștige Grecia și să rămână armata turcă descuragiată și chiar hătută. De aceea dēșii rógă pe Sultanu ca să-și lase în pace, spre a-și căuta de pământurile lor ca să pótă plăti dăđiile țerei.

Pe de altă parte consulatul grec din Arghirocastru respândese prin satele creștine scirea, că Grecii posedu o armată de 150,000 de ómeni și că în luna Mar-

tiu are să intre în Epiru, de aceea trebuie să fiă toți creștini gata de tóte și chiar cu armele în mână. Astelu creștinii sunt ațaiți și împinși la revoluțiune. Capul acelor instigațiunii este patriarchul din Constantinople care vrea să se verse sângele Albanesilor și alu Românilor în folosul Grecilor.

SCRILE ZILEI.

Ministrul unguresc de comerciu a permis trăs importarea porcilor din România sub ore care cautiuni; importatorii să adreseze din casu în casu o petițiune ministrului de comerciu pentru a le permite importarea porcilor.

—x—

De lângă Someșul rece ni se scrie: În Betlenu s'au palmuit doi „Kulturegyletisti.” Causa a fost, că cel mai tare n'a lăsat pe cel mai slab să se delecteze și elu la musica unui balu dat în folosul culturalei maghiare. În adevăr originală cultură ne-a mai lăsat D-deu să vedem!

X.

—x—

Adunarea generală a comitatului Timișiu, ținută la 1 Februarie sub președința fișpanului Ormos, a votat din nou o sumă de 1000 fl. pentru sprijinirea teatrului maghiar din Timișóra. Plătescu bieții contribuabili, pentru ca să-și prelungească agonia teatrului, căci mântuire nu credem că va fi.

—x—

Ministrul instrucțiunii alu Austriei a ordonat, ca din tóte bibliotecile scolare să se inlature, fără să bată la ochi, opera apărută în editura Spamer. „Die grosse Schlachttag aus den nationalen Kämpfe Deutschlands gegen Frankreich 1870.” (Marele zile de bătălie din lupta națională a Germaniei în contra Francei 1870.)

—x—

„Egyetértés” sub titlul „Deșteptăte române”, scrie următoarele: „Nu de multu am publicat, că unu învățator valach din Banat a cântat într'o adunare „Deșteptăte etc.” La demonstrațiunii valahe, adeseori putem auzi acă cântec. Deorece acă poesiă multu amintită e necunoscută publicului maghiar, o reproducem în traducere fidelă. Acă poesiă a fostu imnul rebelilor valachi din 1848. A scris o Muresianu Andreiu, profesor valach în Brașov, care sub Bach a avut unu postu multu la guvernul din Sibiu. După măcelul dela 48, poesia până astăđi e imnul național alu Valachilor; astăđi toți băeți, ba și țeranii îl cântă. Acesta l'au cântat, după cum scrie (?) corespondentul „Gazetei Trans.” și tinerii valachi din Budapesta, în sera de „Sân-Vásii”. După aceea publică „Egyetértés” în traducere pocită imnul nostru. Mare focu le arde la inimă pe foile ópatriotice pentru imnul român; aru vrea să ne audă cântându „Talpra Magyar!” Dér poftu în cuiu!

—x—

Soldatul român, care a fost prinsu de gendarm în Boița, a fost liberat, deorece s'a constatat, că e recrutu cu totul nesuspectu, și a fost expediat la graniță.

—x—

Notarul Lánsszky Lajos din Bujánháza, comitatul Sătmareli, în zilele trecute a impuscat pe unu țeran de acolo. Notarul la momentu fu arestat.

—x—

Incheierea definitivă a tégului proiectat în favorul biserice și a școlei române conf. din Betlenu (veđi Gazeta Nr. 254 ex 1885) se cam amână. Ni se scrie, că unii dintre inteligenții maghiari din locu, cari aru nutri idei sinistre față de cauza Românilor, umblă cu măguliri pe lângă partea vëndătoare, ca să-și revóce in-voirea și se încercă a incurca lucrul în totu chipul. Românii betlenesci au cerut statul destoinicului avocat Augustu Munteanu, care este și directorul despărțământului alu XII alu „Asociațiunii transilvane” etc. și nu voru capitula niciodată în fața uneltirilor străine.

—x—

Atăt în Sebeșu cât și în Rîșnovu tégulu anual de érnă, ținut în Ianuarie, a fost forte slab. Totu mai multu se simte lipsa de bani. Nici cei mai sęraci

țărani nu și-au putut vinde vitele, atât de miserabile prețuri li se ofereau. Industriașii n'au vindut nici atâta, cât vindeau în alte vremuri la târgul de săptămână.

—x—

Din Pesta i s'a trimis renumitului pictor *Vereșciagin* în Paris o scrisoare, prin care îl făcu atent să se ferescă, că se plănuiește un atentat la viața sa, pentru că a aflat o eror în tablourile lui Munkácsy și „îl asigură pe pictorul muscal, că nu numai în Rusia, ci și în Ungaria se află dinamită.” Scrisoarea e subscrisă: „Comitetul de execuție al conspiratorilor.” — Va să dică nihilismul începe a-și găsi aderenți și între Unguri. Semne rele.

—x—

D-lă *D. Sturdza*, ministrul de instrucție al României, a trimis regelui Italiei operele sale privitoare la numismatică. Regele Humbert, arheolog distins, a însărcinat pe ministrul italian d-lui *Tornielli* să mulțamească donatorului, remițându-i d-lui *Sturdza* din partea regelui Italiei o cupă de bronz.

—x—

Nobilimea din guvernământul Curblandei, una din provinciile baltice ale imperiului, a trimis Țarului o adresă în care protestează contra *opresiunii crescende a elementului protestant* în materie religioasă și contra agitațiilor funcționarilor guvernământului, cari în zelul lor de a *rusifica provincia*, nu țin seamă de drepturile istorice ale provinciei. Țarul a refuzat a primi această adresă și a declarat nobilimei Curblandei, că regimul actual nu poate fi schimbat și că drepturile istorice ale unei provincii trebuie să cedeze intereselor generale ale statului și imperiului rusesc.

—x—

Mai multe orașe și sate din Italia de sus sunt în mare pericol. Raurile Po, Mincio, Bachiglione, Brenta, Ticino și Adda au eșit din alvia lor și au esundat totă câmpia. Padua, Mantua și mai multe orașele și sate sunt în apă.

—x—

Diarele din Paris scriu, despre o *importantă descoperire* a medicului din Marsilia dr. *Emil Martin*. Doctorul a descoperit ună metodă, prin care *celor orbli se poate reda vederea*, cu ajutorul unei preparări de platină, care ar servi pentru a înlocui efectul, ce-l produce lumina pentru camera obscură a ochiului. Cu această descoperire se ocupă acum „Académie de médecine de Paris.”

—x—

Ministrul unguresc de interne a provocat comuna orașenească *Pojun* să plătească imediat suma de 4500 fl., ce s'au cheltuit în anul 1883 cu intervențiunea militară, necesită de *escesele antisemite*. Adunarea generală a reprezentanței orașenești ținută în această privință a hotărât să trimetă la ministru o deputațiune, care să-l roge a scuti comuna de îndatorirea plății acelei sume.

—x—

Tinerii obligați la serviciul militar din cercul orașului *Brașov* vor trage *la sorți* Marți în 9 Februarie s. n. 1886 înainte de amiază la 9 ore în sala de săfat. Vor trage sorte cei din prima clasă a celor născuți în anul 1866, cari se țin de acest cerc. Pentru cei absenți poate să tragă la sorți tatăl sau vr'o altă rudă a lor.

—x—

Imprumutul orașului *București* cu losuri. — Eată rezultatul tragerii imprumutului comunal de 10,000,000

lei efectuată la Gotha la 1 Fevruare s. n. Au eșit la sorți, următoarele serii: 64, 357, 450, 511, 527, 643, 655, 730, 751, 836, 976, 978, 1024, 1042, 1057, 1078, 1179, 1398, 1407, 1427, 1483, 1488, 1516, 1521, 1544, 1650, 1656, 1678, 1805, 1821, 1938, 212b, 2305, 2342, 2367, 2553, 2574, 2619, 2778, 2838, 2841, 2889, 2929, 2976, 3132, 3141, 3185, 3256, 3277, 3318, 3377, 3483, 3564, 3603, 3623, 3648, 3875, 3884, 3920, 4037, 4077, 4129, 4173, 4204, 4206, 3238, 4432, 4469, 4545, 4574, 4686, 4740, 4744, 4975, 5056, 5130, 5216, 5224, 5244, 5207, 5409, 5455, 5478, 5407, 5596, 5693, 5734, 5882, 5897, 5934, 6004, 6052, 6066, 6072, 6097, 6148, 6233, 6269, 6279, 6286, 6563, 6588, 6646, 6661, 6663, 6757, 6753, 6784, 7122, 7175, 7186, 7239, 7257.

Numărul 94, din seria 3603 a câștigat 25,000 lei; numărul 94, seria 1042, lei iar numerele 100 (seria 1407) 78 (seria 1650, 79 (seria 1821), 73 (seria 4204) și 4 (seria 2342) au câștigat câte 1000 lei.

Atacerea espulsațiilor români.

(Sedința dela 22 Ianuarie 1886 a senatului român.)

Sedința acesta a senatului a fost foarte furtunoasă, dice „Națiunea.” În capul ordinei de zi era raportul d-lui G. Orleanu privitor la petițiunea expatriatilor N. Ciureu, Al. Ciureu și I. Corneanu. Înainte de citirea raportului, d. D. *Sturdza*, ministru al cultelor și instrucțiunii publice, ia cuvântul pentru a declara în numele d-lui președinte al consiliului, că de ore cestiunea espulsațiilor a mai fost odată discutată cu ocasiunea răspunsului la mesagiul tronului, nu mai primesc acum discuțiunea și cere trecerea pură și simplă la ordinea zilei.

D. G. *Mârzescu*, indignat de această procedură a guvernului, se scolă și protestează; d-sa amintesc, că numai în trecut s'a discutat cestiunea espulsațiilor, când cu răspunsul la discursul tronului; ar fi injust a se opri acum ca cererea acelora, ce au fost loviți de guvern să nu fiă nici măcar cetită în senat.

D-nul I. *Lerescu* cere și d-sa, ca urmându-se regulamentul, să se dea citire raportului și să se lase discuțiunea liberă.

D. președinte declară că nu poate lua nimăru dreptul de a se plânga reprezentației țerei; invită deci pe d. G. Orleanu a veni la tribună pentru a-și ceti raportul. (Aplause.)

D. *Orleanu* își cetesc raportul. Tăcerea cea mai profundă domnesce în senat în timpul monotonei cetirii.

D. *Mârzescu* cere cuvântul în discuțiune generală. I se observă însă, că mai întâi trebuie discutată cestiunea prealabilă ridicată de guvern. În cestiunea prealabilă, onor. senatorul de Iași dovedește mai intiu, eitind din „Monitor” debaterile urmate, când cu răspunsul la mesagiul, că cestiunea espulsațiilor a rămas deschisă, de orece atunci, când a avut d-sa să răspundă d-lui prim-ministru, i s'a luat cuvântul. Ii place însă acum d-lui *Ionu Brătianu* a imita exemplul lui Bismark tot cu ocasiunea espulsațiilor și vrea să împiedice discuțiunea și să lase să fiă astfel desconsiderat. Decă el însuși o va face, să și aducă aminte de imputările ce istoricul Tacit făcea servilului senat al Romei, care desgutase până și pe Tiberiu, înru atâta în câtă de câte ori eșia din Senat, esclama în neliniște: „Până la ce grad acești omeni sunt făcuți pentru servitute.” Aplause prelungite în tribune).

D. D. *Sturdza*, drept ori-ce răspuns, spune că nu

preopinantul va putea da lecțiuni d-lui *Ionu Brătianu* de parlamentarism și constituționalism.

D. *Lupașcu* intervine. D-sa cere, ca petițiunea să nu se discute pentru că s'ar deschide o rană dureroasă nu se discute pentru că s'ar deschide o rană dureroasă numul românesc, rană pe care nu ar putea fi întreg neacă. Să ne acoperim deci fața și să trecem la ordinea zilei. esclamă sfirșind oratorul.

D. *Mârzescu*: Acoperiți-vă deci fața, domnilor miniștrii, acoperiți-vă fața domnilor din majoritate. (Aplause sgomotoase în tribune; protestări în senat).

D. *Șomănescu* cere să se lase discuțiunea liberă spre a se vedea motivele învocate de petiționar.

D. *Iug. Stătescu*, ministru al justiției, sprijinescă propunerea guvernului. Senatul, care a ascultat odată explicările date de d. președinte al consiliului și le-a aprobat, nu mai poate reveni asupra discuțiunii pe alte căi. E de datorita majorității să împiedice opozițiunea dela întrebuițarea acestor stratageme.

D. *Mârzescu* citește art. 95 din regulamentul senatului, care prevede procedura în privința petițiilor. Majoritatea îi poate lua cuvântul; va pune însă prin acesta o pată neagră pe frontispiciul senatului. (Aplause în tribune. Mai mulți senatori, între cari și I. P. S. *Mitrepolită Primată*, protestă sgomotos).

D. președinte, ne mai având nici un argument cât de slab de opus argumentelor d-lui *Mârzescu*, pune la vot decă senatul încuviințează ca discuțiune asupra raportului d-lui *Orleanu* să nu fie. — Se cere votul prin apel nominal. D. președinte însă declară, că majoritatea a admis cererea guvernului.

În mijlocul unui sgomotu asurzitor, d. G. *Mârzescu* cere cuvântul pentru a anunța o interpelare.

D. *Sturdza* protestă și declară, că decă d. *Mârzescu* va mai fi lăsat a continua d-sa împreună cu colegii d-sale, se vor retrage. Cu totă această amenințare, d. președinte acordă cuvântul d-lui *Mârzescu*.

D. *Mârzescu* începe citirea interpelărei sale în privința espulsațiilor, al cărei text îl dămu mai sus.

D'abia însă citește titlul ei și primul aliniat, și noi și sgomotoase intreruperi se ivesc. D. *Sturdza* mai cu simă a trece peste considerante și a citi numai sfârșitul interpelărei sale. Sgomotul de astă dată e la culme. D. ministru al cultelor nu mai poate șede pe banca sa; ca eșit din minți se repede la tribună și apostrofează pe d. G. *Mârzescu* prin cuvintele: „dă-te jos dela tribună!” D. *Mârzescu* cu un gest desprețitor, îl provocă să retracteze espresiunea; apoi adresându-se senatului: „Vă privește pe d-văstră, domnilor din majoritate, purtarea ministrului d-văstră.” În Senat, agitațiunea este extremă. Strigăte de „la ordine!” se aude de peste tot. Mai mulți senatori încunjură tribuna amenințându. Din tribune se aud huiduile la adresa d-lui *Sturiza*.

D. președinte, în loc să provoce la ordine mai întie pe ministrul, care își uitase respectul de sine și pe acela ce-l dătoresce parlamentului, până a se sui pe tribună pentru a îmbrânci pe un senator, găsesce de cuviință a pune la vot chemarea la ordine a d-lui *Mârzescu*. Majoritatea încuviințează. Huiduile din tribune reîncep.

D. G. *Mârzescu*: Mai pre sus de votul d-văstră este votul țerei, este votul opiniunii publice, și acel vot al opiniunii publice și al țerei mă va spăla de votul de chemare la ordine, care pe nedrept mi-l'a dat astăzi (Aplause.)

FOILETONU.

Strigăturile populare din Sălagiu

adunate de I. P. Lazaru.
(Urmare.)

Du-te mândră și m'astéptă,
La celu nuc cu frunză lată.
De-i vedé că nu mai viú,
Pune-ți dorul căpétăiú,
Cu dragostea te 'nvélesce
Și bine te odihnesce.

Place-mi mie și la ușă
Cu fata cea jucăușă;
Căci la mésză nu mă lasă,
Ceț cu peptaru de mésză,

Frunză verde-a mэрului
Nu crede feciorului,
Că fecioru-i mare căne,
Că te pune pe genune,
Și-'ți mințescé miș și sute.
Elú te 'ntreabă de mărgele:
Poți-le purta de grele,
Ba te 'ntreabă de cercei
Că poți-i purta' de grei.

Pe la noi pe valea grasă
Pierú oile de călbază,

Caprele de vremea grea,
Fetele de jalea mea.

Asta-i fata cea de-atunci
Care da sare la junci,
Și la ficiori buđe dulci.
Asta-i fata cea de-apoi
Care da sare la boi,
Și la ficiori buđe moi!

Frunză verde de bujori,
Vai de maică cu ficiori,
Multú silesce până-i cresce;
Dar' când vine-o căbăniă,
Remă-i maică la slăbiă
Singurică și pustia.

Fost-am și eu pețitorú
De pe vatră pe ceptorú,
Ș'am grijitú de răsceitorú.

Așia dicú mândrele mele:
Ce-oiú avea sé béú cu ele,
Apoi sé mé uitú la stele,
Dar' nici una nu măi dice:
Nu-ți strica banii voinice.

Ducă-lú corbiú fágădú,
L'a pusú dracu 'n drumul méú
Nu potú merge, sé nu béú,

Până codru frunza-și ține
Toți voinicii trăsescú bine;
Dar' când frunza codru-și lasă,
Toți voinicii tragú acasă,
La copii și la boreasă,
La copii și la avere,
Dar' măi cu dragú la miere.

Bate dómne pre popa,
Că mi-o spevedonú mândra;
Nu sciú ce canonú i-o datú
Că de-atuncia m'a lăsatú.

Pentru mândra din vecini,
Trecu spinul celú cu spinú;
Dar' gardul méú 'n spinarú,
Nici cáníú nu mé mușcarú.

Somnu-mi e, cum m'așú culca —
Totú așteptú, dór'a pica
Bădița de undeva.
Somnu-mi e, cum așú dormi,
Totú așteptú dór' a veni
Bădița de unde-a fi.

Eú te béú vinarú de bunú,
Eú te faci de risú de drumú.
Eú te béú vinarú de sete,
Tu mé faci de risú la fete.

Eși afară sócră mare,
Că-ți aducemú noră tare;
Dar' nu eși cu lepedeú,
C'acela póte că-i réú —
Ci eși c'o față de mésză,
Că-i tinéră și frumósă.

Țucu-ți ochii omúú dragú,
De mână mé duci la iadú,
Și de acolo n'oiú eși —
Până nu m'oiú canonú.

Pre la noi, pre sub pădure
Mergú fetele după mure;
Eú te ducú sé taiú nuele
Ca sé mé 'n'elnesceú cu ele.

Aséră pre vremea cinii
Eú treceam gardul cu spinii,
Măndra m'alungá cu canii.
M'alunga și nice prea
Că scia, că mergú la ea.

Florile de pre ivorú
Tóte-mi strigá sé mé 'nsorú,
C'ar fi prea mare pécatú
Să rămán eu ne'nsuratú.
Nemú flóra eu ne'nsuratú.
Mi dice sé mé mai lasú,
Sé nu-mi legú de capú — nécașú.

D. *președinte*: D'acași sci că opiniunea publică e cu d-vóstră....

O *voce*: Ai trece cu opozițiunea...

D. *președinte*... Și eu și d. Brătianu ne-amú retrage din viața politică.

I. P. S. *Metropolit* apostrofază pe d. Mărzescu. Acesta se mărginesce a-i dice: »Până și I. P. S. Vóstrá?»

Incidentul se închide. Prin vestibul discuțiunea se aprinde din nou. Publicul se amestecă cu senatorii; indignarea este la culme. Nimeni nu se mai ocupă de ce se face în sala de ședințe. La 4 și jum. ședința se ridică.

Interpelarea senatorei G. Mărzescu.

contra *decretului ministerial de espulsare a celor șese Români ardeleni* este de următorul cuprins:

Considerându că respectul constituțiunii și a legilor pozitive este baza ordinii politice și sociale într'un stat;

Considerându că o societate merge spre desăvârșita sa ruină și complectă sa soluțiune, când guvernul își face o dogmă de stat din sistematica violare nu numai a legilor pozitive, dér până chiar și a pactului fundamental;

Considerându că într'o țără constituțională, guvernul nu pôte scăpa de răspunderea morală și materială prin numai aceea că s'ar crede în dreptul de a invoca ca mediu de apărare, așa numita »rațiune de stat», căci decă despoților le-au plăcut să înalțe aceste trei vorbe »rațiune de stat» până la rangul unei maxime politice., controlul constituțional fiind de esența regimului parlamentar, nu e maximă séu ficțiune constituțională, care sé pótă paralisa unú singurú momentú măcar, necum a nimici acestú control, fără de care representațiunea națională silită s'ar preface în unú ridiculú biuru de înregistrare a actelor guvernamentale;

Considerându că decă în societățile antice și în acele de prin secolele de barbarie, se decora cu epitetul de »înțelepciune politică» folosul pe care momentan unú popor il trážea din fapta rușinóșă a guvernului séu, — conștiința popórelor moderne, în sinulú cărora simțimentul de justiție primează astă-đi cu dreptú cuvântú ori ce altú simțimentú, unanimú infieréză cu cuvântul de »lașitate politică», profitul ce l'ar trage unú stat din actulú rușinosú comisú de guvernul séu;

Considerându că art. 2 din legea dela 1879 relativă la responsabilitatea ministerială, »pedepsește cu detențiunea și cu interdicțiunea nu numai pe timpú mărginitú, dér chiar și pe viață pe ministrul, care iscălesce séu contrasemnéză decrete séu ia dispozițiuní, care violéză unú textú espresú alú constituțiunii.»

Considerându că art 3 totú din legea de responsabilitate ministerială, »pedepsește cu interdicțiunea dela trei ani până la maximum totá viața de a mai ocupa funcțiuní publice pe ministrul, care va fi semnatú séu contra-semnatú decrete séu va fi luatú dispozițiuní, carí violéză unú textú espresú alú unei legi esistente;»

Considerându că și după litera și după spiritul constituțiunii, Românii din orice statú, priviți fiind ca nise frați, nu numai că nu suntú, dér nici au pututú, fi vre-odatá considerați în Regatulú României ca nise »străini;»

Considerându că atátú după litera câtú și după spiritulú ei, legea din 1881, »asupra străinilor» nu numai că nu este, dér nici a pututú prin gândú măcar sé trecá legislatorului din 1881, că dispozițiunile tiranice din această lege ar puté fi vr'odatá aplicabile Românilor din alte state, ce s'ar găsi séu domiciliați séu numai cu simpla reședință în România;

Considerându că în secolulú alú XIX-lea supranumitú secolulú »Naționalităților», tendința și idealul Umanității este, ca diversele Naționalități sé se constituie în state;

Considerându că în realizarea acestui idealú, semnulú celú mai caracteristicú și mai certú, prin care se potú recunoște și distinge fracțiunile ce aparținú aceleși naționalități, a fostú, este și va fi limba;

Considerându că statele acele de pe suprafața globului, ce își datorescú creațiunea lorú artificială, fie unei cuceriri, fie unei foi dotale, fie unui straniu titlu de moștenitoriu, fie, în fine, unui odiosú și imoralú vicieșugú diplomatic., Considerândú dice că statele aceste artificiale, orí câtú de multe stavile și piedici s'ar sili ele ca sé aducá realizării acestui idealú alú umanității, s'au vđutú, totuși, se vđú și se vorú vedé, fără de voia lorú nevoite ca sé cedeze đí cătrá đí principiului de »Naționalitate» principiu ce sigurú ar puté nu numai garanta pacea lumei și face sé dispará sistemul de înarmare generală, ce ruinéză finanțele statelor în detrimentulú forțelor productive ale cetățenilor, dér omenimea ar mai vedé apoi secatú și isvorulú acela de cauze frivole, carí împingú pe popóre ca fără de nici unú movú și fără de nici unú folosú sé se căsăpească între ele;

Considerându că dela tóte aceste salutarii principii Guvernulú Maiestăței sale Regelui Carolú, personificatú în primulú séu ministru, s'a abătutú în celú mai ne pildutú și mai cutezătorú modú;

»Subsemnatulú Senatorú alú colegiului I lea de Iași și mandatarulú României, statú de ginte latină, pe fruntea căruia perpetú cautá sé stea gravatú cu litere neperitóre principiul de naționalitate română, interpelezú și tragú la răspundere în fața țerei, a representațiunii naționale și a conștiinței umanității, pe primulú ministru Ionú C. Brătianu și pe întregú Consiliulú de ministrii alú M. S. Regelui Carolú de Hohenzollern, pentru anti-constituționalulú decretú ministerialú, prin care, în modú violentú și inumanú, s'au expulsatú de pe teritoriulú României mai susú menționați șese frați români din Transilvania; contra ante-constituționalului, ilegalului și anti-naționalului decretú ministerialú relativú la espulsarea a șese Români frați din Transilvania, și anume: Ciurcu tatălú și fiulú, Secășanu, Ocășanu, Droc. Bănciulescu și Corneanu.»

G. Mărzescu.

Efectele Kulturęyletului.

De pe țermurii Someșului rece, Faurú 1886.

Onorate Domnule Redactorú! »Au săritú sé ne omórá cu securi și cu furci de fierú», așa mi s'a jăluitú unú Românú septuagenarú din comuna B. cu unú ficiorú alú séu și cu noru-sa. Lucrulú stá așa: Ficiorulú bétrânului ține pe cale legală și cu bani căștigați prin muncă verde o bucatá de pământú dela o corciturá un-gurescă, care are mai mulți frați. Aceia deodatá și fără a întreba pe cineva năvălescú pe moșiora Românului și tae nise lemne de acolo. Românulú tocmai avea lipsă de ele și decă le au tărátú Ungurii le-a folositú pentru scopurile sale. — La câteva ȓile însé au venitú Ungurii sé le răpescá cu puterea; dér s'au retrasú cu rușine dinaintea Românului septuagenarú, a ficiorului séu și a nurorei sale. Óre ce arú fi ȓisú șovinistii, decă arú fi săritú nise Românii, ca hoții, asupra cui va din némulú lorú? De buná semá ii fereca mai antéiu și apoi mai încărca una după capulú inteligițiilor Români de pe aci, dicéndú, că fanatizéză poporulú valahú contra nemeșilorú fii ai lui Arpad.

De aci și din alie întâmplări potú constata faptulú, că șovinismulú maghiarú începe a-și aduce fructele. Ura față de totú ce e românú începe a prinde rădăciní chiarú și în sinulú poporului de rëndú un-gurescú. Gândescá șovinistii, unde ne pôte duce acestú curentú! Noi însé dicemú poporului nostru iubitorú de ordine, că atunci, când e vorba de apărarea unui dreptú alú séu sé nu se dea îndereptú, sé-și aperse buna dreptate din rēșputeri, căci se aflá într'o țără, unde elú și-a căștigatú drepturile »omului» și ale »cetățenului». Păstorulú oilorú.

MULȚAMITA PUBLICA. — Subsemnatulú comitetulú se sēnte datorú a aduce sincerile sale mulțamiri tuturorú acelor, carí au contribuitú la succesulú producțiunii musicale-declamatorice arangeate în séra de 29 Decemvre a anului trecutú în favórea fondului Reuniunii femeilorú române pentru ajutorarea vėduvelorú sėrace din Brașovú și Săcele. În totalú s'au încassatú 127 fl. 39 cr. Spesele au fostú de 19 fl. 53 cr. Resultá prin urmare unú venitú curatú pentru Reuniune de 107 fl. 86 cr. În deosebi esprimámú călduróșele nōstre mulțamiri acelorú onorabili domni și dōmne, carí au binevoitú a solvi peste prețulú intrării și adecă Domnilorú: Ioanú Branú de Lemeni 1 biletú á 1 fl.; Dimitrie Stănescu 4 bilete á 1 fl.; Luca de Prunculú 4 bilete á 1 fl.; Dimitrie Eremia 1 biletú á 1 fl.; apoi Dōmnelorú: Elena Andr. Popovici 1 biletú á 1 fl.; baronesa Policsena Carais 1 biletú á 1 fl.; Zoe Mihelțenu 1 biletú á 1 fl.; Susana Andr. Mureșianu 2 bilete á 1 fl. v. a.

Brașovú, 19 (31) Ianuaru 1886.

Comitetulú Reuniunii femeilorú române pentru ajutorarea vėduvelorú sėrace din Brașovú și Săcele.

DIVERSE.

O scená în teatrulú din Varșovia. — Unú casú durerosú s'a petrecutú ȓilele aceste în teatrulú »Varietés» din Varșovia, când s'a reprezentatú piesa »Demi-monde» de Dumas fiulú. Când adică Marcella în actulú alú treilea a începutú a scrie o scrisóre și făcėndu-se astfel o mică paușă unú bărbatú cu esteriorú inteligentú, care se afla într'o lojă din etagiulú antéiu, a începutú sé strige cu o voce puternică dér tremurătoare: »Onorații mei domni! Vė servescú cu o scire imbucurătoare: Polonia nu peste multú va renasce în gloria ei de odinórá și guvernatorulú are sé bea încă în sănătatea nōstrá! Care cunósce stările din Polonia va sci ce sentimentú durerosú a produsú această scená în inimile publicului; pentru aceea toți au rēmasú în locurile lorú ca împetriți. Marcella și-a continuatú rolulú și cuvintele sale păreau á fi sfērșitulú vestei strigate mai înainte: »Dea D-đeu ca tóte sé se întórcă spre bine — sé nu ne părăsimú speranța.» Doué fete ale bărbatului necunoscutú, carí ședea într'o

lojă cu tatălú lorú, sé siléu a-lú face sé tacá, și a-lú duce acasă, dér nu isbutirá. La sfērșitulú actului totú publiculú se uita la lojă, ér bărbatulú arátandú spre fiicele sale ȓise cu o voce detunătoare: »Acele suntú fiicele mele, suntú femei polone! Trageți inulú, méi voi-nici — continuá întorcėndu-se la țigani — încă n'a peritú Polonia!» Publiculú tremura de frică, gândindú că are sé viná poliția sé-i aresteze pe toți, și nici unulú nu cuteza a părăsi sala teatrului, până ce în sfērșitú mai multú bărbatú cu dare de mână n'au eșitú cei dintéiu și după ei publiculú totú cu frica în spinare. Mai tărđiu s'a aflatú, că acelú bărbatú era unú conte avutú.

***

Istoria bólei împératului Napoleonú III.—Napoleonú III deja la începutulú rēșboiului franco-teutonicú a fostú bolnavú. Medicii au constatatú la 1 Iulie 1870, că starea împératului e fōrte îngrijitóre, și bolnavú s'a dusú la rēșboiu. Ostașii nici că au visatú de bóla împératului; generalulú Lebrun a fostú celú d'ntéi, căruia i-a spusú Napoleonú, că se simte rėu. La 2 Augustú, când a fostú lupta dela Saarbrücken, împératulú se afla în totdeuna în foculú celú mai mare. Era pe calú, de a drépta lui se afla prințulú de corónă, ér de a stंगा adjutantulú seu Lebrun. În timpulú luptei se purtá vitejesce, dér era ca mutú și abia schimbá câteva vorbe cu fiulú séu, care atunci a fostú antéia órá în luptá. După sfērșitulú luptei, generalulú Lebrun a observatú, că Napoleonú nu se pôte scobóri de pe calú; alergá la elú, ti întinse mâna și-lú conduse până la trășurá. Abia se putea ține pe picioré. — »Majestatea Sa pare a suferi — ȓise generalulú Lebrun. — »Iubitulú meu generalú — rēspunse împératulú cu unú suspinú adencú — grozave chinuri suférú.» Și în acestú momentú împératulú își perdú colórea feței sale. Ostășimea numai cu vr'o câteva ȓile mai tărđiu fú incunosciintá de spre starea îngrijitóre a împératului. După luptele dela Forbach și Wörth, generalulú Leboeuf, vėdėndú descuragiarea miliției a ȓisú, că în scurtú timpú cu orí ce prețú trebuie sé ívingá, ca miliția sé 'și redobėndescá curagiulú. L'a visitatú pe împératulú dicėndu-i: »Mai avemú încă 20 de divisiuni neatinsé, cărora le este sete de rēșbunare. Scimú, că ostașii principilorú Steinmetz și Friedericú Carolú numai acum se forméză. Permiteți-mi așađer ca sé concentrezú trupele și sé împedecámú formarea celorú douá corpuri de trupe nemțesci. Vomú șecera o ívingere glorióșă, descuragiarea trupelorú va trece și opiniunea publică ne va fi favoritóre.» — Impératulú a márturisitú, că planulú e bunú, a declaratú însé, că din cauza bólei nu pôte sé stea în fruntea trupelorú; de altá parte érá, după doué lupte pierdute, nu pôte sé abđicá la comanda supremá. Leboeuf desperatú își frecá mânilé și esclamá: »Vai de noi, decă stámú astfelú!» — Și s'a dusú în fruntea trupelorú. Sfērșitulú se scie.

***

Maniá de danțú. — Din Parisú se scrie: Baronesa Marietta Burne, cea mai frumóșă și inteligentá fatá a aristocrației din Paris, în ȓilele aceste fú transportatá într'o casá de sănătate, fiindcă medicii au constatatú semne de nebuniá. Tėnėra fatá suferea de o maniá de danțú, în tóte noptile fugea de-acasă, și în locurile cele mai depravate atáta danța, până ce cădea leșinatá în vr'unú unghiu alú salei. Diminėța, de regulá, o duceau acasă poliștii și totdeauna se scusa la părinții séi; »că acolo celú puținú danțéză, nu ca în salónele nōstre, unde numai se tērescú.» Fiindcă fatá și ȓia, fără musicá, totú danța, părinții ei au fostú nevoitú, a o trimite într'o casá de sănătate, spre a o cura de nebunia danțului.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alú »Gaz. Trans.»)

CONSTANTINOPOLÚ, 6 Februaru. — Rēspunsurile marelorú puteri la circulara Porții privitóre la ínvoiála turco-bulgară suntú în genere favorabile, afará de rēspunsulú Rusiei, care desaprobá cu hotărėre o modifcare a tractatului din Berlinú.

BUCURESCI, 6 Februaru. — Deórece Madjid-pașa a arátatú numai o telegramá ca plenipotență, pentru a lua parte ca delegatú alú Turciei la tractările de pace sėrbo-bulgare, delegatulú sėrbú Mijatovici cerú instrucțiuní în această privință dela guvernulú sėrbescú, care i-a și datú următorulú rēspunșú: »Representantulú Sėrbiei sé se abđiná dela orice tractare mai departe, până ce reprezentantulú Porții nu va presenta o ímputernicire în regulá. Tractările de pace s'au amánatú pentru optá ȓile.

BERLINÚ, 6 Februaru. — (Scirea lui »Pester Lloyd.») Proiectulú de lege în contra polonismului pune greutate principală pe combaterea influenței antigermane a profeșmei catolice. Mai departe propune mēșuri privitóre la scóle și la colonisarea țeranilorú germani.

Editorú: Iacobú Mureșianu.

Redactorú responsabilú: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 5 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	101.10	Bonuri croato-slavone	103.75
Rentă de hârtie 5%	93.50	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	152.—	Imprumutul cu premiu ungh.	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (1-ma emisiune)	99.70	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	123.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (2-a emisiune)	126.75	Renta de hârtie austriacă	84.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungh. (3-a emisiune)	113.—	Renta de arg. austr.	84.45
Bonuri rurale ungare	104.—	Renta de aur austr.	112.60
Bonuri cu cl. de sortare 104.—	—	Losurile din 1860	139.75
Bonuri rurale Banat-Ti-muși	104.—	Acțiunile băncii austro-ungare	872.—
Bonuri cu cl. de sortare 103.75	—	Act. băncii de credit ungh.	305.50
Bonuri rurale transilvane 104.—	—	Act. băncii de credit austr.	293.50
		Argintul — Galbin împărătesc	5.93
		Napoleon-d'or	10.03
		Mărci 100 imp. germ.	61.95
		Londra 10 Livres sterlinge	126.50

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 23 Ianuarie, st. v. 1886.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	89 1/2	90 1/2
Renta rom. amort. (5%)	93 1/2	94
» convert. (6%)	86 1/2	87
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	30	32
Credit fonc. rural (7%)	101 1/2	102 1/2
» » » (5%)	84 1/4	85
» » » (7%)	96 1/2	97 1/2
» » » (6%)	90	91
» » » (5%)	81 1/2	82
Banca națională a României	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
» » » Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	16 %	16 1/2
Bancnote austriace contra aur	2.07	2.03

Cursul pieței Brașov
din 6 Februarie st. n. 1886.

Bancnote românești	Cump.	8.56	Vend.	8.60
Argint românesc	»	8.50	»	8.55
Napoleon-d'or	»	9.97	»	10.03
Lire turcești	»	11.22	»	11.32
Imperiali	»	10.20	»	10.30
Galbeni	»	5.87	»	5.93
Scrisurile fonc. » Albina »	»	100.—	»	101.—
Ruble Rusesce	»	122. 1/2	»	123. 3/4
Discontul	»	7—10 %	»	pe an.

Comandele din afară se efectuează prompt!

„Pentru sezonul de Carnaval“

Toilete pentru mirese, balu și pentru stradă

se confecționează după moda cea mai nouă, în timpulul cel mai scurt și cu prețuri foarte ieftine în

Magazinul cu articole de modă pentru Dămine

KOVASZNAI & KERESZTESY

Brașov, Piața mare

cară totodată recomandă marele lor depozit de Satin-Merville, Satin-Lyon, și Atlasuri. Catifele de mătase și Pluș, Voille, Creppe, Gaziră și Cașemiră negru, precum și în toate colorile moderne. Matlasuri spaniole Chantilly (Nou-tate), Dentelle și stoffe orientale și Volanuri late. Sortie de bală și eventaille, flori, chinille, pene, buchete cu aur și argint, Rișuri, Marabu și panglice, precum și Ciorapi, Mănuși de mătase în toate lungimile și în toate colorile de sêră cu prețuri foarte solide.

— La cerere se trimită mostre franco. —

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.
Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repețiri de 3—4 ori	10%
„ „ „ 5—8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repețiri în sus	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac în-voiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Avisul d-loră abonați!

De ôre ce multe din adresele, ce domni abonați la însemnă pe cuponul mandatelor postale, sêu că nu sunt destul de esacte, sêu că nu se pot bine descifra, rugăm pe acei D-ni prenumerați, a căroră adresă nu ar corăspunde, ca sê binevoiască a ne face cât mai curând cunoscută îndreptarea dorită și a scrie adresa cât sê pôte mai lămurit.

ADMINISTRAȚIUNEA „GAZ. TRANS.“

Adevărul învinge!!

Indispensabile sunt escelele și neîntrecutele mele Pături de cai, ce le-am cumpărat dela o renumită c. r. conc. Fabrică de Pături și strae,

— Infinită de 50 de ani —

care din cauza golirei localului a fost silită a le desface, și de aceea le vând pe cât va dura proviziunea cu jumătate a prețului obișnuit de astăzi încolo

numai cu fl. 1. 60 bucata de

PĂTURI PENTRU CAI

MARI, GRÔSE, LATE și FÔRTE DURABILE.

Aceste pături pentru cai sunt mari, grôse, late și foarte durabile, cu o lungime de 1.90 cm, și lățimea de 1.30 cm, bordure colorate, unțl grôse ca o scândură, pentru aceea foarte durabile. Espedarea cu bani gata sêu rambursă. Din aceste pături sê trimită dînică în toate părțile lumii și pretutindene sunt cu plăcere primite, de ôre se pot întrebuița și ca învîlitoare de pată, mai înainte a fost prețul loră mai mult ca îndoit.

Adresa:

EXPORTWAARENHAUS L. KON,
Wien, II Lichtenauergasse Nr. 9.

— Rogu pentru esacta observare a adresei. —

P. Dum.

Tipografia ALEXI Brașov.

Publicațiune!

Prin intervenirea ambasadorului c. r. austr. ungh. la Belgrad s'au sistat războiul sêrbo-bulgară, și astfel sunt silită a vinde cu ori-ce preț marele depozit de

Pături de Cai

ce mi s'a îngrămădit pentru război în masse colosale, sunt 185 ctm. lungi, 115 ctm. late, dintr'oa materie durabilă, țesătura deasă și pârôse, de-aceea și ca plapome de întrebuițat, — le trimit

1 bucată pentru fl. 1 55 cu rambursă.

— Pături pentru birjari —

Câmpul galben deschis, cu chenar negru și roșu, 180 ctm. lungi, 115 ctm. late. bucată fl. 2. 50 pe cât se vor afla în depozit.

Ce nu convine se primesce fără piedecă înapoi. Scrisorile sê se adreseze la:

Orient-Export-Bureau, Wien, Favoriten.

Atestat! Onor. Orient-Export-Bureau:

Trimiteți-ne cu rambursă încă 36 bucăți pături dintr'acelea, precum am avut. — Pusztă Zichydorf, Societatea agricolă Holandesă.

Telegramă! „Orient-Export-Bureau!“ Trimiteți-mi îndată încă 14 bucăți pături după cum am avut.

2-3.

GRAF APONY, NAGY-APONY.

„ALBINA“ Institutu de Creditu și de Economii

Filiala Brașov

a) primesce bani spre păstrare dela 50 cr. în sus pe lângă 3 1/2% fără denunțare pe lângă 4% cu denunțare de 1 lună, pe lângă 5% cu denunțare de 3 luni. și plătesce singură darea de 10%.

b) vinde și cumpără scrisuri funciare proprii de 6%, cari sunt asigurate cu ipotecă întreită, cu un fond de garanție de 200 mii fiorini, precum și cu întregă ceealaltă avere a institutului.

5-6.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se pot face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite esact arătându-se și posta ultimă.

PREȚULŪ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ ună an	12 fl. —

Pentru România și străinătate.

pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ ună an	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“